

ปลดพันธนาการทั้งปวงของจิตใจ

ยืนหยัดบนพื้นฐานควรไม่ควรตามหลักแห่งธรรม...

ชีวิตจะเบาสบายและเปี่ยมสุข!

ธรรมะ

เบากาย สบายจิต

294.3444
พ1711ร
2555
ฉ.1

โดย พระมหาไพโรจน์ วิจารณ์

สารบัญ

คำนำสำนักพิมพ์..... (๕)

กลับตัว กลับสัจย์..... ๑

การบวช เป็นทางออกเลิศล้ำ ยากจะหาคำพรรณนา
มาเอ่ยอ้าง..... ๔

เกิดเป็นคน คนให้หัว ปากไม่ลั่น ก้นไม่รั่ว ชั่วไม่เอา
เมาไม่มี..... ๘

โกรธแล้วแพ้..... ๑๒

คนลวงทุกข์ได้ด้วยความเพียร..... ๑๔

งานไม่ผิดกฎนอกกรอบ..... ๒๐

จงออกไปอยู่นอกสถานการณ์..... ๒๓

เจ็บแล้วจำ ธรรมะให้สติ.....	๒๗
ชีวิตเหมือนหยดน้ำ ต่อม น้ำ รอยไม้ มีดขีดในน้ำ.....	๓๐
ดินดี คนดี.....	๓๓
ดูตัวอย่างพระพุทธรูปนึ่งสงบ.....	๓๗
ดูแลความคิด ระวังคำพูด.....	๔๐
ต้นทุนคนเรามีเท่าๆ กัน.....	๔๔
ตอนเกิดมาดี เมื่อจะไปจากโลกนี้ก็ให้ดีไป.....	๔๘
ถ้านำธรรมะมาพัฒนา คนไทย เมืองไทย	
ก้าวหน้าไปยิ่งกว่านี้.....	๕๔
ถึงบางพูดพูดดีเป็นศรีปาก.....	๗๕
ถือธัมโม (ธรรมโม) ไม่ถือธัมเมา (ธรรมเมา).....	๘๘
เถรสองบาตร.....	๙๒
ทองคำเพชรบริสุทธิ์เหมือนจิตผุดผ่อง.....	๙๕
ทำได้ดี เป็นอย่างนี้ตลอดไป.....	๙๘
ทำได้ ลอย ทำชั่ว จม.....	๑๐๒
ทำทีละอย่าง.....	๑๐๖
บอระเพ็ด น้ำตาล.....	๑๑๓
บุญทำให้ รวย สวย ดี.....	๑๑๗

ประพตติธรรม ก็ต้องชำระกายให้สะอาด.....	๑๒๑
ป่วยแต่กาย ใจไม่ป่วย.....	๑๒๗
ผึ้งตัวน้อยสร้างรวงผึ้งขนาดใหญ่.....	๑๓๐
แผนที่ต้องอาศัยใจ.....	๑๓๕
พระเจ้าแผ่นดินเปรียบด้วยเหล็กเสริมคอนกรีต.....	๑๔๐
ฟังเทศน์เอาบุญ ฟังเทศน์เอาทำ.....	๑๔๓
มีเหตุผล ก่อนมีศรัทธา.....	๑๔๘
แม่รวยแม่จน มีรสชาติแห่งการรักลูกเท่าเทียมกัน.....	๑๕๑
ไม่ต้องมาก สักเพียงเล็กน้อย.....	๑๕๗
ไม่มีใครเหมาะใจเรา.....	๑๖๑
ยอดนักสอนของโลก.....	๑๖๓
รักษาศีลห้า ได้ชื่อว่าหมดเวรกรรม.....	๑๖๗
ราชาเป็นสง่าแห่งแคว้น.....	๑๗๑
รับถ่อรับพาย.....	๑๗๓
เรียนสมมติจบ จึงเรียนจบโลก.....	๑๗๗
เลี้ยงไก่แล้วให้ได้กินไข่.....	๑๘๓
เสียชีพออย่าเสียสัตย์ ธรรมะสอนให้ชื่อ.....	๑๘๙
วิธีแก้ปัญหาวัวของแพง.....	๑๙๕

วิธีสะเดาะเคราะห์ที่ถูกต้อง.....	๑๙๘
วิธีนีนรก.....	๒๐๑
ศาสนาในดวงใจ.....	๒๐๓
ส้วมแตก ดอกไม้ น้ำผึ้ง.....	๒๐๖
สิ่งคู่กัน ต้องรับไปทั้งสองอย่าง.....	๒๐๘
หนี้พ่อแม่เป็นหนี้ท่วมหัว ต้องเลี้ยงทั้งตัวทั้งใจ.....	๒๑๕
หยาดน้ำตกลงบนใบบัว.....	๒๒๑
อย่าให้ธรรมะเป็นดังลมพัดผ่านตาข่าย.....	๒๒๗
อยู่ดีมีสุขแน่ ถ้าเพียงแต่คิดเป็นทำเป็น.....	๒๓๑
เอกราชเหมือนชีวิตคน พระเจ้าแผ่นดิน	
เป็นศูนย์รวมใจประชาราษฎร์.....	๒๓๖
เอากำไรพอเหมาะพอควร ไม่นับเป็นบาป.....	๒๔๐